

ปัญหามาตรการบรรเทาภาษีเพื่อสังคมผู้สูงอายุ¹

สุภัทรา ชุมแก้ว²

จากการศึกษาเกี่ยวกับมาตรการบรรเทาภาษีเพื่อสังคมผู้สูงอายุ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง ประวัติความเป็นมา ความหมาย แนวคิด ทฤษฎีและหลักการทั่วไป และความสำคัญของมาตรการบรรเทาภาษีเพื่อบรรเทาภาระทางภาษีให้แก่กลุ่มผู้สูงอายุ ซึ่งทำให้ผู้ศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจว่า หน้าที่ในการเสียภาษีอากรเป็นหน้าที่ของบุคคลทุกคนตามเมื่อผู้นั้นมีเงินได้พึงประเมินหรือมีการใช้จ่าย โดยอ้างอิงจากข้อกำหนดที่กำหนดเอาไว้ในรัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายสูงสุด อันเป็นที่มาของการออกกฎหมายต่าง ๆ ในลำดับรองลงมาเพื่อรองรับให้หน่วยงานของรัฐสามารถจัดเก็บภาษีอากรได้ รวมทั้งการมีประมวลรัษฎากรที่เป็นกฎหมายหลักในการจัดเก็บภาษี โดยมีการกำหนดผู้มีหน้าที่เสียภาษี วิธีการจัดเก็บ วิธีการคำนวณ รวมไปถึงบทลงโทษหากหลีกเลี่ยงไม่ชำระภาษีอากร นอกจากนี้ ประมวลรัษฎากรยังเป็นกฎหมายที่มีการเปิดช่องให้อำนาจในออกกฎหมายลำดับรองเอาไว้ซึ่งเป็นลักษณะพิเศษแตกต่างจากกฎหมายอื่น ๆ ด้วยภาษีอากรเป็นเครื่องมือในการบริหารอย่างหนึ่งของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นในด้านการหารายได้หรือการควบคุมพฤติกรรมต่าง ๆ จึงเกิดการตรากฎหมายลำดับรองออกมาใช้บังคับเพื่อให้มีความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปทุกขณะ ซึ่งมักจะออกมาในรูปแบบของมาตรการทางภาษีเพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับภาคประชาชน ในการตัดสินใจทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจบางอย่าง หรือตัดสินใจไม่ทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจบางอย่าง มาตรการทางภาษีนั่นจึงต้องมีลักษณะเฉพาะสำคัญ คือ ต้องเป็นสิ่งที่สามารถแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคมอยู่เสมอไม่ว่าสังคมจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร แต่ในความเป็นจริงด้วยสภาพของสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงไปทุกขณะ ดังนั้น คำถามที่ว่ารัฐมีการออกมาตรการทางภาษีเพื่อสังคมไทยซึ่งก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุนั้นมีความเหมาะสมหรือไม่ เพียงใด ต้องพิจารณาหาคำตอบจาก แนวคิด ทฤษฎีและหลักการ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาษีอากรด้านการบรรเทาภาระภาษีให้แก่สังคมผู้สูงอายุ

จากการศึกษาทำให้ทราบว่ามาตรการบรรเทาภาษีเพื่อสังคมผู้สูงอายุยังไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน ไม่เป็นธรรมด้วยกันหลายประการ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

จากการศึกษาประเด็นปัญหาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ประมวลรัษฎากรกำหนดให้มีการบังคับจัดเก็บเอาไว้ใน ส่วน 2 การเก็บภาษีจากบุคคลธรรมดา ของหมวด 3 ภาษีเงินได้ โดยวิธีคำนวณภาษี ให้นำเงินได้พึงประเมินมาหักด้วยค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน เหลือเท่าใดถือเป็นเงินได้สุทธินำไปคำนวณภาษีตามอัตราภาษีที่กำหนดไว้ซึ่งเป็นอัตราก้าวหน้า โดยในมาตรา 42 มีการยกเว้นที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุเอาไว้ ไม่ว่า

¹บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัญหามาตรการบรรเทาภาษีเพื่อสังคมผู้สูงอายุ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ ดร.รติชัย รดทอง และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ปวีศร เลิศธรรมเทวี และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สลิล ศิริพิฑูร

²นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนกลาง) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

จะเป็น มาตรา 42(12) บำนาญพิเศษ บำเหน็จพิเศษ บำนาญตกทอด หรือบำเหน็จตกทอด , มาตรา 42(27) เงินได้ที่ได้รับการอุปการะหรือจากการให้โดยเสน่หาจากบุพการี ผู้สืบสันดาน หรือคู่สมรส เฉพาะเงินได้ในส่วนที่ไม่เกินยี่สิบล้านบาทตลอดปีภาษี นอกจากนั้นในมาตรา 42(17) ยังให้อำนาจในการกำหนดยกเว้นโดยกฎกระทรวง โดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 ได้มีการยกเว้น ได้แก่ ข้อ 2(36)(ข) เงินหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่มีสิทธิได้รับจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเนื่องจากถูกจ้างออกจากงานก่อนอายุครบห้าสิบห้าปีบริบูรณ์ , ข้อ 2 "(69) ดอกเบี้ยเงินฝากประจำหรือผลตอบแทนเงินฝากตามหลักการของศาสนาอิสลามตามหลักการมูอฺรอเราะบะฮ์ที่ได้รับจากการฝากเงินกับธนาคารในประเทศและ(ค) ผู้มีเงินได้ได้รับดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนจากการฝากเงินเมื่อมีอายุไม่ต่ำกว่าห้าสิบห้าปีบริบูรณ์ ทั้งนี้ เมื่อรวมดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนจากการฝากเงินดังกล่าวกับดอกเบี้ยเงินฝากประจำทุกประเภทหรือผลตอบแทนเงินฝากที่ได้รับจากการฝากเงินตามหลักการของศาสนาอิสลามตามหลักการมูอฺรอเราะบะฮ์แล้วต้องไม่เกินสามหมื่นบาทตลอดปีภาษี , ข้อ 2 (91) เงินหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่ได้รับจากกองทุนการออมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนการออมแห่งชาติเนื่องจากสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติทุพพลภาพ หรือสิ้นสมาชิกภาพเพราะอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือถือว่าเป็นกรณีที่สมาชิกมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือตาย , ข้อ 2 (92) เงินหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2559 เป็นต้นไป โดยหน่วยลงทุนดังกล่าวต้องเป็นหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่ได้จากการโอน หรือเกี่ยวเนื่องจากการโอนมาจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เฉพาะกรณีที่ผู้มีเงินได้ขายหน่วยลงทุนนั้นเมื่อมีอายุไม่ต่ำกว่าห้าสิบห้าปีบริบูรณ์และมีระยะเวลาการเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพกับระยะเวลาถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีหรือทุพพลภาพหรือตาย , ข้อ 2 (98) เงินได้ที่ผู้มีเงินได้เป็นคนพิการ ซึ่งเป็นคนต่างด้าวและเป็นผู้อยู่ในประเทศไทย โดยมีหนังสือรับรองความพิการจากกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และมีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์ในปีภาษีได้รับ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินหนึ่งแสนเก้าหมื่นบาทสำหรับปีภาษี

การหักค่าใช้จ่าย ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เมื่อมีการนำเงินได้พึงประเมินที่ไม่ได้รับยกเว้นตาม มาตรา 42 มารวมเข้าด้วยกัน ประมวลรัษฎากรมีการกำหนดวิธีการหักค่าใช้จ่ายไว้ใน มาตรา 42 ทวิ ถึง มาตรา 46 ตามประเภทเงินได้ที่กำหนดเอาไว้ตามมาตรา 40 เพื่อลดภาระแก่ผู้เสียภาษีด้านต้นทุนหรือเงินที่จ่ายไปเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินได้พึงประเมิน โดยประมวลรัษฎากรกำหนดให้เงินได้พึงประเมิน โดยเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(1) (2) หักได้เป็นการเหมา 50% ไม่เกิน 100,000 บาท หากมีเงินได้ทั้ง 40(1)และ(2) สามารถนำมารวมกันหักได้ไม่เกิน 100,000 บาทตามมาตรา 42 ทวิ ส่วนเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(3) หักเป็นการเหมาได้ 50% ไม่เกิน 100,000 บาทหรือหักตามความเป็นจริงและสมควรได้ ตามมาตรา 42 ตรี ส่วนเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(5)(6)(7)(8) หักได้ตามความเป็นจริงและสมควรหรืออัตราเหมาที่มีการกำหนดสัดส่วนแตกต่างธุรกรรม ตามมาตรา 43 ถึงมาตรา 46 ประกอบพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2502

การหักค่าลดหย่อน ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เมื่อมีการนำเงินได้พึงประเมินที่ไม่ได้รับยกเว้นตามมาตรา 42 มารวมเข้าด้วยกัน นำมาหักค่าใช้จ่าย ประมวลรัษฎากรกำหนดการหักลดหย่อนเอาไว้ในมาตรา 47 ซึ่งการหักค่าลดหย่อนตามมาตรา 47(1)(ก) ผู้มีเงินได้ 60,000 บาท ซึ่งการหักค่าลดหย่อนส่วนตัวดังกล่าว กำหนดไว้อัตราเดียว ไม่มีการแบ่งตามอายุ

ประเด็นปัญหาที่สองภาษีเงินได้นิติบุคคล ประมวลรัษฎากร กำหนดให้มีการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิตามมาตรา 66 วรรคสอง โดยมาตรา 65 ให้นำเงินได้ที่ต้องเสียภาษีจากกำไรสุทธิซึ่งคำนวณได้จากรายได้จากกิจการ หรือเนื่องจากกิจการ ที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีหักด้วยรายจ่ายตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตริ และรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าวให้มีความคิดสิบสองเดือน โดยใช้อัตราภาษีร้อยละ 20 เช่นเดียวกันกับทุกนิติบุคคล รัฐไม่ได้มีมาตรการทางภาษีเพื่อบรรเทาภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลประเภทสถานประกอบการพยาบาลเอาไว้หลากหลายเหมือนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทำให้โรงพยาบาลเอกชนต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายพร้อมทั้งภาระภาษีเอาไว้ สะท้อนออกมาในรูปค่ารักษาพยาบาลที่ค่อนข้างสูง เป็นที่มาของปัญหาการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพของผู้สูงอายุ

ประเด็นปัญหาที่สามภาษีมูลค่าเพิ่มจากการนำเข้า โดยผู้ประกอบการที่ไม่ใช่องค์การสาธารณะกุศล ประมวลรัษฎากร มาตรา 77/2 กำหนดให้กิจการ 3 ประเภท ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ การขายสินค้าในราชอาณาจักร การให้บริการในราชอาณาจักร และการนำเข้า เก็บจากมูลค่าของสินค้าหรือบริการส่วนที่เพิ่มขึ้นในแต่ละขั้นตอนของการผลิตและการจำหน่ายสินค้าหรือบริการชนิดต่าง ๆ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มคือผู้ประกอบการ แต่เนื่องจากภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นภาษีทางอ้อม ซึ่งเป็นภาษีที่ผลักภาระให้แก่ผู้อื่นได้ ผู้รับภาระภาษีที่แท้จริงจึงได้แก่ผู้บริโภค นอกจากนี้ยังมีกิจการที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มเอาไว้ในมาตรา 77/3 โดยมาตรา 81(2)(ค) ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการประกอบกิจการประเภทสินค้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากร ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร หากพิจารณาประกอบกับ พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 ปรากฏว่าในภาค 4 ว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากร ประเภท 11 ของที่นำเข้ามาหรือส่งออกไปเพื่อบริจจาคเป็นการสาธารณกุศลแก่ประชาชนโดยผ่าน ส่วนราชการหรือองค์การสาธารณกุศล หรือเป็นของที่นำเข้ามาเพื่อให้แก่ส่วนราชการหรือ องค์การสาธารณกุศล และประเภท 16 มีการยกเว้นให้ของที่นำเข้ามาสำหรับคนพิการใช้โดยเฉพาะ หรือใช้ในการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

ประเด็นปัญหาที่สี่ภาษีมูลค่าเพิ่มจากสินค้าและการให้บริการที่จำเป็นในการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุ ประมวลรัษฎากร มาตรา 77/2(1) กำหนดให้การขายสินค้าหรือการให้บริการโดยผู้ประกอบการ ให้อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม คำว่า “สินค้า” ตามคำนิยามในมาตรา 77/1(9) แห่งประมวลรัษฎากร หมายความว่า ทรัพย์สินที่มีรูปร่างและไม่มีรูปร่างที่อาจมีราคาและถือเอาได้ไม่ว่าจะมีไว้เพื่อขาย เพื่อใช้ หรือเพื่อการใด ๆ และให้หมายความรวมถึงสิ่งของทุกชนิดที่นำเข้า แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงทรัพย์สินที่ไม่มีรูปร่างที่ส่งมอบโดยผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือเครือข่ายทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นใด” ส่วนคำว่า “ขาย” ตามคำนิยามในมาตรา 77/1(8) หมายความว่า จำหน่าย จ่าย โอนสินค้า ไม่ว่าจะมีประโยชน์หรือค่าตอบแทนหรือไม่ และยัง

หมายความว่ารวมถึง การใช้บริการหรือการนำสินค้าไปใช้ เพื่อประกอบกิจการของตนเองโดยตรง การนำเงินไปหาประโยชน์โดยการฝากธนาคารหรือซื้อพันธบัตรหรือหลักทรัพย์ และการกระทำตามที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติรัฐมนตรี จะเห็นได้ว่า การกระทำที่ไม่ใช่การขายสินค้าจะถือเป็นการให้บริการ ฉะนั้น คำว่า “การให้บริการ” จึงมีความหมายกว้างมาก

การขายสินค้าและการให้บริการในราชอาณาจักร มาตรา 79 กำหนดฐานภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าทั้งหมดที่ผู้ประกอบการได้รับหรือพึงได้รับจากการขายสินค้าหรือการให้บริการ โดย มาตรา 80(1)(2) ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละ 10 แต่มีการลดลงด้วยพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มฉบับที่ 646 มาตรา 4 ให้เก็บที่อัตราร้อยละ 6.3 เมื่อรวมกับภาษีท้องถิ่นด้วย จึงมีการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่ที่ร้อยละ 7 ส่วนมาตรา 80/1 ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละ 0 ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการประกอบที่มีการให้บริการในต่างประเทศ นอกจากนี้ประมวลรัษฎากรได้มีการกำหนดกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มเอาไว้ใน มาตรา 81 ทั้งในมาตรา 81(1)(น) ยังเปิดช่องให้สามารถออกพระราชกฤษฎีกา ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการประกอบกิจการขายสินค้าหรือบริการได้ ประกอบกับ มาตรา 3(1) ที่กฎหมายเปิดช่องให้สามารถตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อลดอัตราหรือยกเว้นเพื่อให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ กิจการ หรือสภาพของท้องถิ่นบางแห่งหรือทั่วไป

จากการศึกษาค้นคว้ามาตรการบรรเทาภาษีเพื่อสังคมผู้สูงอายุ ผู้ศึกษาพบว่า มีข้อเสนอแนะ คือ

1.ปัญหาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้ศึกษาพบว่าข้อเสนอแนะคือ

1.1 ปรับเงื่อนไขอายุของผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นเงินได้พึงประเมินลง จากเดิมที่ มาตรา 42(17) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกฎกระทรวงฉบับที่ 126 ข้อ 2 มาตรา (72) ลงให้ผู้มีสิทธิในการได้รับยกเว้นเงินได้พึงประเมินมีอายุ 60 ปีขึ้นไป

1.2 แก้ไขเพิ่มเติมให้มีการหักค่าใช้จ่ายจากการรักษาพยาบาลได้ตามความเป็นจริงและสมควร โดยให้แสดงหลักฐานค่ารักษาพยาบาลประกอบเพื่อเป็นการยืนยันความถูกต้อง และสามารถนำข้อมูลไปตรวจสอบได้ โดยเพิ่มเติมมาตรา 48(1) ตอนท้าย แห่งประมวลรัษฎากร ความว่า “เงินได้พึงประเมินเมื่อได้หักตามมาตรา 42 ทวิ ถึงมาตรา 47 หรือ มาตรา 57 เบญจ แล้ว สามารถหักค่าใช้จ่ายจากการรักษาพยาบาลได้ตามความเป็นจริง เหลือเท่าใดเป็นเงินได้สุทธิ ต้องเสียภาษีในอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้”

1.3 เพิ่มการหักค่าลดหย่อนหากเป็นผู้สูงอายุซึ่งไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดู โดยเพิ่มเติมมาตรา 47(1) แห่งประมวลรัษฎากร ความว่า “..... (ก/1) ผู้มีเงินได้ที่เป็นผู้มิอายุตั้งแต่ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป 90,000 บาท”

2.ปัญหาเงินได้นิติบุคคล ให้สิทธิในการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลของโรงพยาบาลที่รับรักษาผู้สูงอายุ อันเป็นผลทำให้โรงพยาบาลเอกชนสามารถหักค่าใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น โดยพิจารณาประกอบกับพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ฉบับที่ 639 พ.ศ. 2560 โดยเพิ่มเติมความในพระราชกฤษฎีกา ความ

ว่า “มาตรา 5 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรับผู้สูงอายุที่มีอายุหกสิบปีขึ้นไปเข้าทำรักษาพยาบาล สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละหนึ่งร้อยของรายได้ที่ได้รับเป็นค่าใช้บริการในการรักษาพยาบาลของผู้สูงอายุ เฉพาะรายได้ที่ได้รับเป็น ค่าใช้บริการในการรักษาพยาบาลของผู้สูงอายุในส่วนที่ไม่เกินร้อยละสิบของรายรับของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ พ.ศ. เป็นต้นไป ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา 6 ผู้สูงอายุตามมาตรา 5 ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(1) เป็นผู้มีสัญชาติไทย

(2) ไม่เป็นผู้ได้รับสิทธิสวัสดิการคุ้มครองการรักษาพยาบาลจากรัฐ”

3. ปัญหาภาษีมูลค่าเพิ่ม จากการนำเข้าโดยผู้ประกอบการที่ไม่ใช่องค์กรสาธารณะกุศล

เพิ่มให้มีการลดหย่อนภาษีมูลค่าเพิ่มจากการนำเข้าสินค้าที่มีความจำเป็นในการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุ โดยเพิ่มประเภทสินค้าที่ได้รับยกเว้นใน ภาค 4 ว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากร แห่งพระราชกำหนด พิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 สำหรับของที่นำเข้ามาสำหรับผู้สูงอายุใช้โดยเฉพาะ ความว่า “..... ประเภท 18 ของที่นำเข้าสำหรับผู้สูงอายุใช้โดยเฉพาะ หรือใช้ในการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้สูงอายุ ตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด ด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง”

4. ปัญหาภาษีมูลค่าเพิ่มจากสินค้าและการให้บริการที่จำเป็นในสังคมผู้สูงอายุ ควรมีการตราพระราชกฤษฎีกาเพิ่มเติม โดยอาศัยอำนาจในมาตรา 81(1)(น) ประกอบกับ มาตรา 3 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการประกอบกิจการขายสินค้าหรือบริการ โดยใช้อัตราร้อยละ 0 ความว่า “.....โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการประกอบกิจการขายสินค้าหรือการให้บริการบางกรณีอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3(1) ประกอบ มาตรา 81(1)(น) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่.....) พ.ศ. จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้ มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่) พ.ศ.

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่พ.ศ. เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการประกอบกิจการขายสินค้า ดังต่อไปนี้.....

มาตรา 4 ให้ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการประกอบกิจการให้บริการ ดังต่อไปนี้ ...”

เอกสารอ้างอิง

ดุยลักษณ์ ตราธรรม. หลักกฎหมายภาษีอากร, พิมพ์ครั้งที่ 4 , กรุงเทพมหานคร :

สถาบัน T.Training Center , 2555.

ศุภลักษณ์ พินิจภูวดล. กฎหมายภาษีอากร. พิมพ์ครั้งที่ 5 , กรุงเทพมหานคร :

วิญญูชน , 2563.

สุภาภรณ์ สุดหนองบัว. การดูแลผู้สูงอายุ : สถานการณ์และคุณภาพชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 1 ,

กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2564.

สุเมธ ศิริคุณโชติ. ภาษีมูลค่าเพิ่ม หลักการและหลักปฏิบัติในทางระหว่างประเทศ. พิมพ์ครั้งที่ 1 ,

กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน , 2559.

สุนทร ราชวงศ์ศึก. การบริหารการคลัง. พิมพ์ครั้งที่ 1 , กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง , 2553.